

Alice Harikalar Diyarında

Lewis Carroll

Lewis Carroll'ın aynı adlı eserinden Ilse Bintiğ tarafından kısaltılarak kaleme alınmıştır.

Resimleyen: Petra Probst

Çeviren: Saadet Bağçacı

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, 2024
Yeni Baskı: Beyaz Balina Yayınları, 2025

ÇOCUK KLASİKLERİ: ALICE HARİKALAR DİYARINDA

Lewis Carroll

Özgün adı: Alice im Wonderland

ISBN: 978-605-188-736-4

© 2008 Arena Verlag GmbH, Würzburg, Almanya. <http://www.arena-verlag.de>

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları, AnatoliaLit Agency aracılığıyla
Arena Verlag GmbH'den alınmış olup Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Editör: Nurten Hatırnaz

Çeviren: Saadet Bağçacı

Grafik tasarım: Erbil Kargı

Baskı: **Anıt Ofset Matbaacılık ve Ambalaj San. Tic. Ltd. Şti.**

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi Kat: 3 1-ND-19

Topkapı - İstanbul

Cilt: Buluş Mücellit, İstanbul

Matbaa Sertifika No: 51888

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No: 17 K: 4

Arnavutköy / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 - 544 66 68 - 544 66 69

Faks: 0212 544 66 70

Yayınevi Sertifika No: 49238 info@beyazbalina.com.tr

İÇİNDEKİLER

Yer Altı Krallığında.....	5
Gözyaşı Denizi.....	12
Tavşan Yuvasında Hapis.....	18
Tırtılla Karşılaşma.....	23
Mart Tavşanı'nda Çay Keyfi.....	31
Kraliçenin Bahçesinde.....	38
Numaracı Kaplumbağa'nın Yanında.....	46
Kek Hırsızlığı.....	54

Yer Altı Krallığında

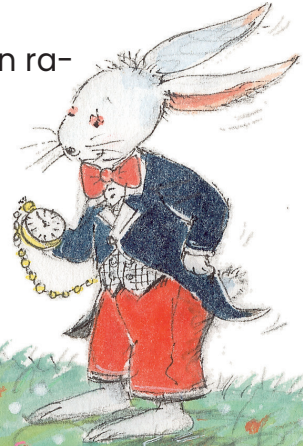
Alice çimlerin üzerine oturmuş, sıkıntıdan patlıyordu. Yanında oturan ablası kitap okuyordu. Kitaba şöyle bir bakan Alice, "Ne sıkıcı bir kitap!" diye söylendi. "İçinde bir tek resim bile yok."

Ablası gülerek, "Bence çok sürükleyici bir kitap ama sen bunun için fazla küçüksün," dedi.

Alice öfkeyle, "Ben mi küçüğüm?" diye atıldı. "Sekiz yaşındayım ve okumayı çoktan öğrendim."

Ablası yanıt vermedi. Anlaşılan rahatsız edilmek istemiyordu.

Alice esneyerek çimlere uzandı.

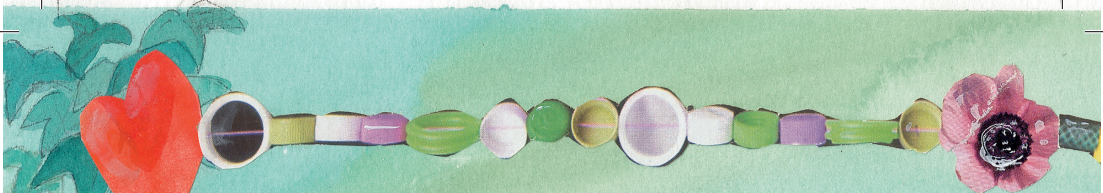

Derken birden kırmızı gözlü, beyaz bir tavşan gördü. Yeleğinin cebinden zincirli bir saat çıkaran tavşan, “Eyvah, çok geç kaldım!” diye bağıırıp hoplaya zıplaya uzaklaşmaya başladı.

Yerinden fırlayan Alice bu tuhaf tavşanın peşinden koştu. Tavşan çitin altındaki büyükçe bir deliğe girip gözden kayboldu. Alice de hiç düşünmeden tavşanın peşinden deliğe girdi ve kendini derin bir çukura düşerken buldu. Aslında tam olarak düşüyor sayılmazdı, daha çok süzülerek aşağı iniyor gibiydi. İnerken rahatça sağı solu seyredebiliyordu. Duvarlarda kitap dolu uzun raflar diziliydi. Orada burada resimler, haritalar asılıydı. Alice düşmeye devam etti.

Yanında onu dinleyen kimse olmayınca Alice kendi kendine de konuştu.

“Nerede olduğumu bilmek istiyorum. Burası Avustralya mı, Afrika mı, yoksa Yeni Zelanda mı? Keşke Dinah da burada olsaydı! Ama bu çukurda kedilerin yiyebileceği bir şey de yok ki. Tek bir fare bile yok!

Belki yarasa vardır. Fareler yarasa yiyor muydu?” Giderek uykusu bastıran Alice, “Yarasa, sayara... yarasa, sayara...” deyip duruyordu. Ve sonunda sararmış bir yaprak yığınının yumuşak iniş yaptı.

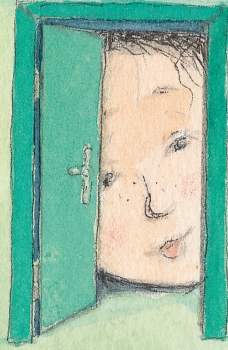
Tavşan ortadan kaybolmuştu. Hemen yanındaki tünele girip koşmaya başlayan Alice kendini büyük bir koridorda buldu. Koridorda bir sürü kapı vardı. Kapıların hepsi kapalıydı.

“Buradan nasıl çıkacağım ben?” diye geçirdi içinden.

İşte tam o anda koridorun ortasındaki cam sehpanın üstünde altın sarısı bir anahtar gördü.

Ama anahtar o kadar minnacıktı ki hiçbir kapının kilidine uymuyordu. Sonra bir perdenin arkasında küçücük bir kapı buldu. Anahtar o kapıya uymuştu. Kapıyı açınca ne görsün? Harika bir bahçe!

Burası bir kraliçeye ait olmalıydı.

Ona kalsa hemencecik koşarak bahçeye çıkardı. "Çok yazık!" diye söylendi. "Bu minik kapıdan başım bile zor sığar. Ama başım da bahçede tek başına dolaşmaya çıkamaz ki!"

Alice, "Keşke gemici dürbünleri gibi katlanıp küçülebilsem," diye geçirdi içinden.

Derken gözü cam sehpayı takıldı. Camın üstünde nereden geldiğini anlayamadığı bir şişe belirmişti. Şişeye bir etiket bağlanmıştı. Etiketın üstünde de “Beni iç!” yazıyordu.

Alice merakla şişenin içindeki sıvının tadına baktı. “Hım! Hiç fena değilmiş,” diye mırıldandı. “Böğürtlenli pasta ile akide şekeri arasında bir tadı var. Nasıl oluyorsa biraz pırzola tadı bile alıyorum.”

Sonra cesaretini toplayarak şişeden büyükçe bir yudum içti. Kısa süre sonra bedeninin büzü-lüp küçüldüğünü fark etmez mi?

“Aman tanrım!” diye mırıldandı korkuyla. “Umarım küçüle küçüle yok olup gitmem!”

Neyse ki öyle olmadı. Bahçeye çıkmak için hemen küçük kapıya koştu. Bir de ne görsün? Minik anahtarı sehpanın üstünden almayı unutmuştu. Artık o kadar küçüktü ki masanın üstüne yetişemiyordu. Minicik Alice sehpayı apartman boyunda görüyordu. Şimdi ne yapacaktı?

Sehpanın ayaklarına tutunarak yukarı tırmanmaya çalıştı ama olmuyor, aşağı kayıp duruyordu.

Alice çevresine bakındı.

Derken gözüne minicik bir kutu çarptı. Kutunun içinde bir parça kek vardı. Üstünde de "Beni ye!" yazıyordu.

Alice kekten bir ısırık alıp bekledi. Ama bir şey olmadı.

